



Ministerie van Veiligheid en Justitie

De heer mr. F. Teeven, staatssecretaris

Postbus 20301

2500 EH DEN HAAG

Postbus 2006
1200 CA HALVERSUM

Tel.: +31 (0)68 - 800 9000
Fax: +31 (0)68 - 800 9090

ING Bank: 59.77.66.660

Website: www.kinderontvoering.org
E-mail: info@kinderontvoering.org

Datum: 23 november 2010 Referentie: 10.372
035 - 6 722 602

Betreft: aanvulling op consultatie aangaande het concept wetsvoorstel tot wijziging van de
Uitvoeringswet internationale Kinderontvoering en de Uitvoeringswet
internationale Kinderbescherming

Geachte heer Teeven,

In aanvulling op het verzoek tot consultatie en mijn brief van 2 oktober 2009 aan minister
Hirsch Ballin breng ik het volgende onder uw aandacht. Het gaat over de status van de
vaststellingsovereenkomst tussen de ouders na een cross border mediation en over
aanpassingen van de nieuwe uitvoeringswet HKOV.

Status vaststellingsovereenkomst

Het probleem dat ik u voorleg, heeft direct te maken met de huidige werkwijze waarbij in
het kader van cross border mediation (HKOV) ouders met elkaar een
vaststellingsovereenkomst of een spiegelovereenkomst afsluiten.

Dit geldt zowel voor zaken waarbij ouders overeenkomen wat de verblijfplaats wordt van
de kinderen (en een internationale Kinderontvoering wordt opgeheven) als bij een spiegel-
overeenkomst over de omgangsregeling (ter voorbereiding op de uitspraak van de
rechter).

De overeenkomsten leggen niet alleen de verblijfplaats van het kind vast, maar ook en met
name tot in detail de omgangsregeling. Zo weet de ouder die niet de dagelijkse zorg van
het kind heeft, op welke wijze hij of zij het contact met het kind kan behouden.

De ouders hebben samen tijdens de mediation de details van de omgangsregeling
vastgelegd in de verwachting dat die overeenkomst wordt nageleefd. De rechtbank erkent
deze overeenkomst echter alleen wanneer het kind in Nederland blijft. In alle overige
zaken ziet de rechtbank zich als niet bevoegd.

Mijn zorg is dat een vaststellingsovereenkomst of spiegelovereenkomst geen enkele status
heeft en dat op de lange termijn ouders geen waarde hechten aan de afspraken, omdat de
rechtbank deze afspraak niet bindend verklaart. Het spreekt van zelf dat de vaststellings-
overeenkomst die ouders zijn overeengekomen in beide landen moet worden bekrachtigd.

Ook vraag ik uw aandacht voor twee andere zaken die verband houden met de nieuwe
uitvoeringswet HKOV.

..12

-2-
10.372

'Schorsende werking' na een uitspraak van de rechtbank

Ik doe u het voorstel de uitvoeringswet HKOV aan te passen zodat in alle zaken waar een hoger beroepszaak dient automatisch wordt uitgegaan van een schorsende werking tenzij de rechter anders beslist.

Mijn standpunt is gebaseerd op de pressure cooker methode waar binnen 18 weken duidelijk is of de kinderen teruggeleid worden of in Nederland kunnen blijven. Het is gezien de korte tijdsperiode tussen de uitspraak van de rechtbank en die van het Hof, namelijk zes weken, niet in het belang van de kinderen om hen tussentijds terug te sturen. Tijdens het overleg op uw ministerie werd deze aanpassing ook gesuggereerd door mevrouw Lenters. Ik kan me daar goed in vinden. Voordeel is dat de rechter alleen bij een afwijkende uitspraak een nadere toelichting schrijft, met als gevolg dat de werkdruk bij de rechtbank wordt verminderd.

Concentratie rechtspraak in omgangzaken

Nu er uitgebreide omgangsregelingen worden vastgelegd tijdens een cross border mediation in het kader van het HKOV vraag ik u om te laten onderzoeken of een concentratie van rechtspraak ook kan gelden voor omgangsregelingen.

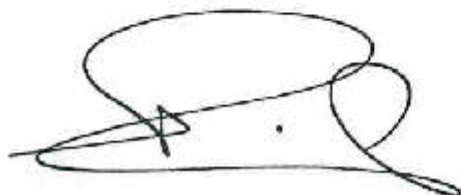
In de nieuwe uitvoeringswet wordt niet gesproken over een concentratie van rechtspraak in omgang-zaken in het kader van het HKOV. Momenteel kan iedere rechtbank in Nederland procedures in het kader van internationale omgang behandelen.

Echtscheidingen worden in het algemeen uitgesproken in het land waar beide ouders samen met de kinderen woonden. In het kader van de cross border mediations worden die afspraken tegenwoordig al in Nederland gemaakt in de vorm van een vaststellingsovereenkomst.

Beleid overheid verzoek van ouder uit Verdragsland en Niet-Verdragsland

Momenteel voert de Nederlandse regering het beleid dat alle landen in de wereld worden geschaard onder de noemer "verdragsland". Dit houdt in dat ook verzoeken tot teruggeleiding door ouders uit niet verdragslanden bij de Centrale autoriteit kunnen worden neergelegd en gehonoreerd. Omgekeerd is dat niet zo. De Centrale autoriteit vertegenwoordigt de ouder in rechte uit het Niet-Verdragsland. In de toekomst kunnen deze ouders ook aanspraak maken op gefinancierde rechtsbijstand. Deze zaken worden momenteel ook door de rechtbank Den Haag en het Hof behandeld. Mijn vraag is of deze situatie in de nieuwe uitvoeringswet gehandhaafd blijft.

Met vriendelijke groet,
Centrum internationale Kinderontvoering



Els Prins
directeur